

Corona, corona

Som i alle ved, gennemføres vores generalforsamling i år stærkt forsinket, på grund af de forsamlingsrestriktioner, som er en følge af coronapandemien.

I det hele taget har, både vores og alle andres aktivitetsniveau, i høj grad været negativt påvirket af situationen. Som formand, er det også en udfordring at opretholde engagement og kampgejst, når alt lukker ned, og hele billedet bliver fyldt af noget, som man ingen indflydelse har på.

Men nu skal vi op på hesten igen. Og der er nok at tage fat på.

Hvis vi først ser på vores forening, så er den helt store udfordring, det fortsat faldende medlemstal. Især faldet i antallet af aktive medlemmer er alvorligt for foreningen.

Det har vist sig, at en del af de passive medlemmer, vi har haft egentligt, drev aktivt landbrug, omend i lille størrelse. Fra og med i år skal vi, til Landbrug & Fødevarer indbetale, for et aktivt medlem i alle de tilfælde, hvor der bliver ansøgt om enkeltbetaling. Vi har derfor været nødt til at overføre en del passive medlemmer til aktive, hvilket jo egentligt også er rimeligt nok. Da det medfører en kontigentstigning, har en del desværre valgt at melde sig ud. Det er naturligvis skuffende, da de jo har sparet en del penge i en årrække. Det er antallet af aktive medlemmer, der giver os den styrke, der er nødvendig, for at flytte dagsordenen, til gavn for de mindre landbrug både på Sjælland og i hele landet.

Hvis foreningen skal overleve, kræver det imidlertid at udviklingen skal vendes. Det nemmeste ville være at fusionere med en landboforening, og blive den usynlige del af en fællesforening, ligesom det er gået på Sydhavsøerne. Desværre har mange landboforeninger ikke kunnet modstå presset fra "Bæredygtigt landbrug", og er dermed trukket i en retning, som ikke er i vores interesse. Det vil for øvrigt også køre hele dansk landbrug ud på et samfundsmæssigt sidespor.

Derfor er en fusion med en landboforening ikke fristende, som det ser ud nu.

Vi har i en årrække haft et godt samarbejde med landboforeningen Gefion, og det har vi ingen planer om at ændre. Dog kan vi godt mærke, at Gefions samarbejde med DLS, har gjort, at vi ikke er så interessante, som vi har været, og det bliver vi, på et tidspunkt, nødt til at tage handling på.

Der er nok at kæmpe for

Skal landbruget være en vigtig del af samfunds dagsordenen, eller skal vi drive landbrug på trods, og bruge fritiden på at føre retssager mod samfundet. En mindre gruppe af landboforeningsformænd, som tilsyneladende har "tabt sutten" mener det sidste. Jeg mener, at hvis Danmark fortsat skal kunne kaldes et landbrugsland, så skal vi være klar til dialog med det øvrige samfund. Vi skal have vores fokus på sagen og

ikke på retten. Sager vindes politisk, og ved ordentlighed i vores daglige virke, og det er "Familielandbruget" garant for.

Vi vil, sammen med familielandbrugsforeninger i hele Danmark, arbejde hårdt for at omdirigere de EU-midler, som i dag, i en lind strøm tilflyder de største produktioner. De skal i langt højere grad tilgodese de mindre landbrug. Bosætning og bevarelse af landbrug skal skrives ind i reglerne for at kunne få investeringsstøtte fra EU-midler.

Det skal også være lettere at få tilladelse til at drive mindre virksomhed og håndværk i landområdet. Omvendt skal vi have set på, om ikke reglerne for at etablere store husdyrproduktioner, skal skærpes i de situationer, hvor ejeren ikke bor ved siden af produktionsbygningerne. De relativt lempelige regler for landbrugsbyggeri, bør ikke kunne benyttes, når det drejer sig om virksomheder, der beskæftiger sig, med det man kunne kalde, industriel fødevarerproduktion.

Ikke mindst, skal vi have fokus på etableringsmulighederne for unge mennesker, der ønsker at købe et mindre landbrug. Som det er nu, er det uhyre svært at overbevise en bankmand om det fornuftige i at købe et landbrug, hvis man ikke har store planer og armbevægelser, samt en velbeslået investor i baghånden. Vi kan skyde på banken, men vores egne rådgivere, har heller ikke holdt sig tilbage med at sige at alt skal være stort, så bankmanden har vel bare lyttet til dem.

Vi synes, at landbruget i Danmark også skal have plads til dem, der ikke har lyst til at lede en stor vækstvirksomhed, men "bare" ønsker sig en god tilværelse med familie, dyr og planter.

Samfundskontakt

Åbent Landbrug er i år desværre aflyst på grund af Corona. Jeg vil foreslå, at vi benytter pausen til at give hele samfundskontakten et serviceeftersyn.

I hele samfundet, er vi alle tilbøjelige til kun at tale med nogen som os selv. Det gælder også os i landbruget. Det er naturligvis vigtigt, at vores medborgere uden for landbruget, får en forståelse for de ting vi arbejder med. Men det er lige så vigtigt, at vi, i landbruget, forstår hvad det er for nogle tanker, andre mennesker gør sig, om den måde vi forvalter vores hjørne af samfundet på. Vi skal ikke bare åbne vores stalddør, men også vores øjne og ører.

"Man kan ikke drive landbrug på følelser". Det er en sætning jeg af og til hører. Nej, det kan man måske ikke, men vi bliver nok nødt til prøve alligevel. Mange af livets store spørgsmål bliver styret af følelser. Tag f.eks. valg af ægtefælle. Det ville ikke være så ringe, hvis valget ved køledisken kom op i den klasse. Det er altså noget sjovere at sælge en velfærdskylling til 100 kr. i Irma end 5 turbokyllinger for en hund i Fakta. Og forretningen er nok cirka den samme. Det er så træls, altid kun at skulle diskutere pris med kunderne.

Klimadebat fylder

Vi skal naturligvis også være med til løfte klimaudfordringen, selvfølgelig skal vi det. Derfor skal vi hele tiden tænke på at gøre vores produktion så klimaneutral som muligt. Det betyder, at vi skal planlægge vores daglige arbejde så belastningen minimeres. Vi gør det ikke ved at købe aflad, som f.eks. ved at investere i solcelleparker og vindmølleparker.

Som organisation skal vi også gøre hvad vi kan for at fremtidens klimaløsninger ikke rammer landbefolkningen med afgifter, som bruges på at gøre de store byer klimaneutrale. Vi siger nej til klimaeksport til vandkantsdanmark.

§3 udpegning

Der kommet et forbud mod at sprøjte og gøde i §3 områder. Derfor er det vigtigt, at du som landmand, får undersøgt om du har områder, der administrativt er udpeget som §3. Hvis du dyrker dem i dag, og der ikke er et særligt plante- og dyreliv, skal du straks rette henvendelse til kommunen, for at få fjernet udpegningen. På Landmand.dk kan du se om du har udpegede områder.

Så et konkret forslag

Brugen af roundup er steget meget de senere år, og det er ikke holdbart, idet det kan ende med et forbud. Det kan vi ikke være interesserede i, idet midlet er unikt i mange situationer. Derfor har landbrugets top mindeligt bedt om, at vi vil tænke os godt om, og ikke bruge det af bekvemmelighed til f.eks. "høsthjælp".

Frivillige henstillinger kan være gode, når det drejer sig om en disciplineret og homogen gruppe. Det er landmænd på ingen måde, og derfor virker henstillinger ikke godt nok. Der skal andre midler i brug, hvis vi vil undgå et forbud.

Derfor er mit forslag, at kemibranchen og landbruget bliver enige om et pristillæg, der gør roundup netop så dyrt at bekvemmelighedsbrug bliver urentabelt. Provenuet kan så indgå i en pulje, der kan gå til tiltag, som kan styrke indsatsen for øget biodiversitet.

Og så den store vision

På Sjælland/København bor nogle af verdens rigeste og mest fødevarer- og klimabevidste forbrugere. Det skal udnyttes til noget fornuftigt. Lad os gøre de østdanske øer til det regionale bæredygtige spisekammer.

Hvordan så?

På Sjælland og Lolland-Falster har vi biprodukter fra bryggerier, sukkerfabrikker m.m. og de skal ikke i biogas eller transporteres væk fra øerne, men bruges til foder til den lokale husdyrproduktion. Vi skal væk fra at transportere dyr til slagtning uden for øerne, og det sjællandske korn skal ikke længere køres til Jylland og formales/blandes og derefter transporteres tilbage igen.

Dyrevelfærd skal i højsædet, og derfor skal alt kvæg og fjerkræ, og så mange grise som muligt ud i det fri om sommeren. Biprodukter og græs skal ind i foderplanerne, og særligt belastende afgrøder, som f.eks. majs skal udfases.

Grøntsager kommer til at fylde mere i kosten i fremtiden, så derfor skal der mere gang i den regionale grøntsagsproduktion.

Vi har i årtier accepteret, at landbruget er rykket vestpå, så nu skal vi have den bedste del af det tilbage. Muligheden er der lige for næsen af os. Lad os tage udfordringen op.